

Пам'ять про Юрія Панасовича Коломієця

На 89 році земного буття відійшов в інший світ відомий у свій час спеціаліст сільськогосподарства – агроном-виробничник і видатний керівник сільськогосподарської галузі нашої країни Юрій Панасович Коломієць, у якій працював майже п'ятдесят років. Не просто трудився в ній, але і як праселянський син був безкорисливо відданий цій справі і в доступних для нього можливостях творив її.

Народився на Черкащині у селі Христинівка Христинівського району в селянській сім'ї. Свій життєвий шлях пройшов нелегкими дорогами. Служив у лавах Радянської армії. Учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні. Брав участь у боях у складі 3-го Білоруського фронту і 1-го Далекосхідного фронту у війні з Японією. По закінченню Уманського сільськогосподарського інституту (агрономічний факультет) протягом 17 років працював на різних посадах у Черкаській області, агрономом колгоспу, головним агрономом Соколівської машинно-тракторної станції Маньківського району, начальником районної сільськогосподарської інспекції Бабанського району, обирався головою райвиконкому, першим секретарем райкому КП України Гельмязівського району, призначався начальником Драбівського територіального колгоспно-радгоспного управління, працював в Черкаському обкомі КП України, два роки – завідувачем сільськогосподарського відділу, п'ять років – сек-

ретарем обкому, заступником, першим заступником Міністра сільського господарства України, Міністром радгоспів, першим заступником голови Держплану УРСР. Протягом 1980–1985 рр. працював першим заступником Голови Ради Міністрів УРСР, а з 1985 року – одночасно головою Держагропрому республіки. З 1990 року вийшов на пенсію, але продовжував працювати разом з аграрною наукою над вирішенням проблеми економічного розвитку сільських територій та ін.

Юрій Панасович Коломієць – гордість України. Він говорив: „Я гордий тим, що доля визначена мені жити і працювати в одній із найскладніших галузей народного господарства – аграрному виробництві, що створює матеріальні блага народу”.

Не можна не наголосити про значний внесок, зроблений ним у розвиток сільськогосподарського виробництва не тільки Черкаської області, а й агропромислового комплексу України. Особливо відчутні зрушення в розвитку сільського господарства і всього АПК відбулися під час його керівництва в останнє десятиріччя існування Української РСР. Широке впровадження концентрації і спеціалізації, комплексної механізації та індустріальних технологій, розбудова агропромислових комплексів із виробництва продуктів тваринництва та розширення і зміцнення матеріально-технічної бази промислової переробки сільськогосподарської сировини й інші заходи щодо інтенсифікації аграрного виробництва вивели АПК України на передові позиції в колишньому Союзі РСР та Європі.

У більшості господарств були запропоновані науково обґрунтовані сівозміни, поліпилася система насінництва, селекційна робота та здійснено інші організаційно-економічні, технологічно-технічні заходи, вирішено кадрові питання. Разом із керівниками та спеціалістами сільського господарства вченими науково-дослідних установ відпрацьовано безліч пропозицій, які перетворювались в життя.

Юрій Панасович Коломієць – ветеран війни і праці. Обирався депутатом Верхов-

ної Ради СРСР і УРСР декількох скликань. За бойові і трудові заслуги його відзначено високими державними нагородами, серед яких два ордени Леніна, „Жовтневої революції”, „Великої Вітчизняної війни”, три – „Трудового Червоного Прапора” та „За мужність”, багатьма медалями.

Кожний із нас знав його по-своєму і в різні періоди його життя. Від студента славнозвісного Уманського сільськогосподарського інституту (нині – Уманський національний університет садівництва) на межі 40–50-х років до першого заступника Голови Ради Міністрів Української РСР і водночас керівника консолідованого державного органу управління агропромисловим комплексом України – Держагропрому у 80-х–90-х роках. До цієї вершини свого сходження його привело 17 виробничих і адміністративно-управлінських сходинок, на кожній з яких він залишив добре помітний слід. Початковою сходиною була студентська. Завдяки його найкращому навчанню, участі в студентській роботі на одній з кафедр агро-

номічного факультету й активній громадській діяльності студент Юрій Коломієць кілька років одержував почесну для того часу іменну стипендію. У роки роботи на найвищих державних посадах Юрій Панасович багато зусиль приклав до соціального розвитку села, активно підтримував розвиток вищих і середніх сільськогосподарських закладів, сільськогосподарської науки. У нас достатньо підстав стверджувати, що йому належало велике місце у тому, що в останні радянські роки сільське господарство України досягло найвищого рівня розвитку за всю його історію. Завдяки чому наша країна увійшла у післярадянський розвиток з потужним аграрним і аграрно-продовольчим потенціалом, здатним забезпечити високу ефективність. Лише цього достатньо для того, щоб написати про Юрія Панасовича найтепліші слова і зберегти про нього найкращі спогади. Для багатьох із нас він був і назавжди залишатиметься щирим другом і науковим побратимом.

Вічна пам'ять йому!

Група товаришів:

*М.В. Гладій, Ю.Ф. Мельник, Ю.Я. Лузан, Ю.О. Лупенко,
В.Я. Месель-Веселяк, О.М. Окопний, М.А. Орлик, О.І. Рєзнік,
П.Т. Саблук, В.П. Ситник, О.О. Созінов, В.В. Юрчишин*

* * *